I.

(Zakonodavni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) 2021/557 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 31. ožujka 2021.

o izmjeni Uredbe (EU) 2017/2402 o utvrđivanju općeg okvira za sekuritizaciju i o uspostavi specifičnog okvira za jednostavnu, transparentnu i standardiziranu sekuritizaciju radi potpore oporavku od krize uzrokovane bolešću COVID-19

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrta zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke ([1]),

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ([2]),

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ([3]),

budući da:

(1) Kriza uzrokovana bolešću COVID-19 ima teške posljedice za ljude, poduzeća, zdravstvene sustave i gospodarstva država članica. U svojoj komunikaciji od 27. svibnja 2020. pod naslovom „Europa na djelu: oporavak i priprema za sljedeću generaciju”, Komisija je naglasila da će likvidnost i pristup financiranju i dalje biti izazov u sljedećim mjesecima. Stoga je ključno poduprijeti oporavak od ozbiljnog gospodarskog šoka uzrokovanog pandemijom bolesti COVID-19 uvođenjem ciljanih izmjena postojećeg financijskog zakonodavstva.

(2) Veliki ekonomski šok prouzročen pandemijom bolesti COVID-19 te potrebne izvanredne mjere ograničavanja širenja zaraze imaju dalekosežne posljedice na gospodarstvo. Poduzeća se suočavaju s poremećajima u lancu opskrbe i padom potražnje, pri čemu se privremeno zatvaraju, dok kućanstva trpe zbog nezaposlenosti i pada prihoda. Tijela javne vlasti na razini Unije i na razini država članica poduzela su dalekosežne mjere potpore kućanstvima i solventnim društvima kako bi prebrodila to ozbiljno ali privremeno usporavanje gospodarske aktivnosti i posljedični manjak likvidnosti.

([1]) SL C 377, 9.11.2020., str. 1.
([2]) SL C 10, 11.1.2021., str. 30.
([3]) Stajalište Europskog parlamenta od 25. ožujka 2021. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 30. ožujka 2021.

(3) Važno je da kreditne institucije i investicijska društva („institucije”) koriste svoj kapital ondje gdje je najpotrebniji, za što bi regulatorni okvir Unije trebao pružiti mogućnosti te istovremeno osigurati da institucije postupaju razborito. Osim fleksibilnosti predviđene postojećim pravilima, ciljanim izmjenama Uredbe (EU) 2017/2402 Europskog parlamenta i Vijeća ([4]) osiguralo bi da se okvirom Unije za sekuritizaciju pruži dodatni alat za poticanje gospodarskog oporavka nakon krize uzrokovane bolešću COVID-19.

(4) Izvanredne okolnosti krize uzrokovane bolešću COVID-19 i nezabilježen razmjer pratećih izazova potaknuli su poziv na hitno djelovanje kako bi se institucijama osigurali uvjeti za usmjeravanje dostatnih sredstava prema poduzećima, što bi im pomoglo u apsorbiranju ekonomskog šoka prouzročenog pandemijom bolesti COVID-19.

(5) Zbog krize izazvane bolešću COVID-19 mogao bi se povećati broj neprihodujućih izloženosti te potrebe institucija da upravljaju svojim neprihodujućim izloženostima. Jedan od načina na koji institucije to mogu učiniti jest trgovanje svojim neprihodujućim izloženostima na tržištu putem sekuritizacije. Osim toga, u postojećem kontekstu, ključno je da se rizici uklone iz sistemski važnih dijelova financijskog sustava i da zajmodavci ojačaju svoje kapitalne pozicije. Sintetska sekuritizacija jedan je od načina da se to postigne, kao i, primjerice, prikupljanje novih vlastitih sredstava.

(6) Sekuritizacijski subjekti posebne namjene (SSPN) trebali bi imati poslovni nastan samo u trećim zemljama koje Unija ([5]) nije stavila na popis nekooperativnih jurisdikcija u porezne svrhe, odnosno revidirani popis (Prilog I) ili na popis visokorizičnih trećih zemalja sa strateškim nedostatcima u nacionalnim mehanizmima sprečavanja pranja novca i financiranja terorizma. U Prilogu II o Trenutačnom stanju u pogledu suradnje s EU-om s obzirom na obveze koje su preuzele kooperativne jurisdikcije s ciljem provedbe načela dobrog poreznog upravljanja izvještava se o trenutačnom stanju rasprava s određenim kooperativnim trećim zemljama, od kojih neke trenutno održavaju štetne porezne prakse. Takve rasprave trebale bi dovesti do pravovremenog prekida takvih štetnih praksi radi izbjegavanja budućih ograničenja pri uspostavi SSPN-a.

(7) Kako bi se ojačale sposobnosti nacionalnih vlasti u borbi protiv izbjegavanja poreza, ulagatelj bi trebao obavijestiti nadležno porezno tijelo države članice u kojoj je rezident za porezne svrhe kadgod namjerava ulagati u SSPN koji je osnovan, nakon datuma početka primjene ove Uredbe, u jurisdikciji navedenoj u Prilogu II radi provođenja štetnog poreznog režima. Tom se informacijom može poslužiti kako bi se ocijenilo stječe li ulagatelj poreznu olakšicu.

(8) Kako je Europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo) (EBA), osnovano Uredbom (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća ([6]) istaknulo u svojem mišljenju o regulatornom tretmanu sekuritizacije neprihodujućih izloženosti ([7]), rizici povezani s imovinom kojom se osiguravaju sekuritizacije neprihodujuće izloženosti ekonomski su različiti od rizika sekuritizacija prihodujuće imovine. Neprihodujuće izloženosti sekuritiziraju se s diskontom na temelju njihove nominalne ili nepodmirene vrijednosti i odražavaju tržišnu procjenu, među ostalim, vjerojatnosti da će se restrukturiranjem duga generirati dostatan novčani tok i povrat imovine. Rizik za ulagatelje stoga predstavlja mogućnost da se restrukturiranjem duga imovine ne ostvari dovoljan novčani tok i povrat imovine kako bi se pokrila neto vrijednost po kojoj su neprihodujuće izloženosti kupljene. Stvarni rizik od gubitka za ulagatelje stoga ne predstavlja nominalna vrijednost portfelja, nego diskontirana vrijednost, umanjena za cjenovni diskont po kojem se odnosna imovina prenosi. Stoga je u slučaju sekuritizacija neprihodujućih izloženosti primjereno izračunati iznos zadržavanja rizika na temelju te diskontirane vrijednosti.

([4]) Uredba (EU) 2017/2402 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2017. o utvrđivanju općeg okvira za sekuritizaciju i o uspostavi specifičnog okvira za jednostavnu, transparentnu i standardiziranu sekuritizaciju te o izmjeni direktiva 2009/65/EZ, 2009/138/EZ i 2011/61/EU te uredaba (EZ) br. 1060/2009 i (EU) br. 648/2012 (SL L 347, 28.12.2017., str. 35.).

([5]) Vidi: Zaključci Vijeća o kriterijima i procesu za uspostavu EU-ova popisa nekooperativnih jurisdikcija u porezne svrhe i njihov Prilog (SL C 461, 10.12.2016., str. 2.) i Zaključci Vijeća o revidiranom EU-ovu popisu nekooperativnih jurisdikcija u porezne svrhe i njihov Prilog (SL C 66, 26.2.2021., str. 40.).

([6]) Uredba (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za bankarstvo), kojom se izmjenjuje Odluka br. 716/2009/EZ i stavlja izvan snage Odluka Komisije 2009/78/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 12.).

([7]) Mišljenje Europskog nadzornog tijela za bankarstvo upućeno Europskoj komisiji o regulatornom tretmanu sekuritizacija neprihodujućih izloženosti, EBA-OP-2019-13, objavljeno 23. listopada 2019.

(9) Zahtjevom za zadržavanje rizika usklađuju se interesi inicijatora, sponzora i izvornih zajmodavaca koji su uključeni u sekuritizaciju s interesima ulagatelja. Obično je u sekuritizacijama prihodujuće imovine prevladavajući interes na prodajnoj strani interes inicijatora, koji je često i izvorni zajmodavac. Međutim, u sekuritizacijama neprihodujućih izloženosti inicijatori iz svojih bilanci nastoje isključiti imovinu u statusu neispunjavanja obveza jer možda više ne žele ni na koji način biti povezani s njom. U takvim slučajevima serviser imovine ima veći interes za restrukturiranje duga imovine i povrat vrijednosti.

(10) Prije financijske krize 2008. neke sekuritizacijske aktivnosti slijedile su model „iniciraj i distribuiraj”. U tom je modelu imovina lošije kvalitete odabrana za sekuritizaciju na štetu ulagatelja, koji su na kraju preuzeli više rizika nego što su namjeravali. Zahtjev za provjeru standarda za odobravanje kredita koji se primjenjuje pri stvaranju sekuritizirane imovine uveden je kako bi se spriječile takve prakse u budućnosti. No za sekuritizacije neprihodujućih izloženosti standardi za odobravanje kredita koji se primjenjuju pri iniciranju sekuritizirane imovine od manje su važnosti zbog posebnih okolnosti koje uključuju kupnju te neprihodujuće imovine i vrstu sekuritizacije. Umjesto toga, kad je riječ o ulaganju u sekuritizacije neprihodujućih izloženosti, važniji je čimbenik primjena pouzdanih standarda u odabiru i određivanju cijena izloženosti. Stoga je potrebno izmijeniti provjeru standarda za odobravanje kredita kako bi ulagatelj mogao provesti dubinsku analizu kvalitete i uspješnosti neprihodujuće imovine te donijeti razumnu i dobro utemeljenu odluku o ulaganju, osiguravajući pritom da ne dođe do zlouporabe odstupanja. Stoga bi za sekuritizaciju neprihodujućih izloženosti nadležna tijela trebala preispitati primjenu dobrih standarda za odabir i određivanje cijene tih izloženosti.

(11) Sintetske sekuritizacije uključuju prijenos kreditnog rizika skupa kredita, obično velikih korporativnih kredita ili kredita malim i srednjim poduzećima (MSP-ovi), i to ugovorom o kreditnoj zaštiti u kojem inicijator kupuje kreditnu zaštitu od ulagatelja. Takva kreditna zaštita ostvaruje se upotrebom financijskih jamstava ili kreditnih izvedenica, a inicijator zadržava vlasništvo nad imovinom koje se ne prenosi na sekuritizacijski subjekt posebne namjene, kao što je to slučaj u tradicionalnim sekuritizacijama. Inicijator kao kupac zaštite obvezuje se platiti premiju kreditne zaštite, koja ostvaruje povrat za ulagatelje. S druge strane, ulagatelj kao prodavatelj zaštite obvezuje se na isplatu određene kreditne zaštite u trenutku nastanka predeterminiranog kreditnog događaja.

(12) Opća složenost struktura sekuritizacija i rizika povezanih s njima trebala bi se na odgovarajući način smanjiti te se inicijatorima ne bi smjeli dati regulatorni poticaji zbog kojih bi dali prednosti sintetskim sekuritizacijama u odnosu na tradicionalne sekuritizacije. Zahtjevi za jednostavne, transparentne i standardizirane (STS) bilančne sekuritizacije stoga bi trebali biti u velikoj mjeri dosljedni STS kriterijima za tradicionalne sekuritizacije stvarne prodaje.

(13) Postoje određeni zahtjevi za STS tradicionalne sekuritizacije koji nisu pogodni za STS bilančne sekuritizacije zbog suštinskih razlika između tih dviju vrsta sekuritizacije, posebno zbog činjenice da se u sintetskim sekuritizacijama prijenos rizika postiže ugovorom o kreditnoj zaštiti umjesto prodajom odnosne imovine. Stoga bi STS kriterije trebalo prema potrebi prilagoditi kako bi se te razlike uzele u obzir. Nadalje, potrebno je uvesti skup novih zahtjeva specifičnih za sintetske sekuritizacije kako bi se osiguralo da je STS okvir usmjeren samo na bilančne sintetske sekuritizacije i da je ugovor o kreditnoj zaštiti strukturiran kako bi se na odgovarajući način zaštitila pozicija i inicijatora i ulagatelja. Tim novim skupom zahtjeva trebalo bi se nastojati riješiti pitanje kreditnog rizika druge ugovorne strane i za inicijatora i za ulagatelja.

(14) Predmet prijenosa kreditnog rizika trebale bi biti izloženosti koje inicira ili kupuje regulirana institucija Unije u okviru svoje osnovne djelatnosti kreditiranja i koje se drže u njezinoj bilanci ili, u slučaju strukture grupe, u konsolidiranoj bilanci na datum zaključenja transakcije. Tim zahtjevom da inicijator drži sekuritizirane izloženosti u bilanci trebalo bi isključiti arbitražne sekuritizacije iz područja primjene STS oznake.

(15) Važno je uskladiti interese inicijatora, sponzora i izvornih zajmodavaca koji su uključeni u sekuritizaciju. Zahtjev za zadržavanje rizika utvrđen u Uredbi (EU) 2017/2402, koji se primjenjuje na sve vrste sekuritizacija, služi za usklađivanje tih interesa. Takav bi se zahtjev trebao primjenjivati i na STS bilančne sekuritizacije. Kao minimalni

iznos, inicijator, sponzor ili izvorni zajmodavac trebao bi kontinuirano zadržavati znatni neto ekonomski udjel u sekuritizaciji ne manji od 5 %. Više stope zadržavanja rizika mogu biti opravdane i već postoje na tržištu.

(16) Inicijator bi se trebao pobrinuti da se od istog kreditnog rizika ne štiti više od jednom dobivanjem kreditne zaštite uz kreditnu zaštitu koju pruža STS bilančna sekuritizacija. Kako bi se osigurala pouzdanost ugovora o kreditnoj zaštiti, on bi trebao ispunjavati zahtjeve za smanjenje kreditnog rizika iz članka 249. Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ([8]) koje moraju ispuniti institucije koje traže prijenos značajnog rizika putem sintetske sekuritizacije.

(17) STS bilančna sekuritizacija može imati nepostupni redoslijed isplate kako bi se izbjegli nerazmjerni troškovi zaštite odnosnih izloženosti i razvoja portfelja. Određeni pokretači povezani s uspješnošću trebali bi odrediti primjenu postupnog redoslijeda isplate kako bi se osiguralo da tranše kojima se pruža kreditna zaštita već nisu amortizirane u slučaju značajnih gubitaka na kraju transakcije osiguravajući time da prijenos značajnog rizika ne bude ugrožen.

(18) Kako bi se izbjegli sukobi između inicijatora i ulagatelja i osigurala pravna sigurnost u pogledu opsega kreditne zaštite kupljene za odnosne izloženosti, takva bi kreditna zaštita trebala upućivati na jasno utvrđene referentne obveze, koje dovode do nastanka odnosnih izloženosti, jasno navedenih subjekata ili dužnika. Stoga bi referentne obveze za koje se kupuje zaštita u svakom trenutku trebale biti jasno utvrđene u referentnom registru i ažurirane. Taj bi zahtjev trebao neizravno biti dio kriterija kojim se definira STS bilančna sekuritizacija i isključuje arbitražna sekuritizacija iz STS okvira.

(19) Kreditni događaji koji pokreću plaćanja u okviru ugovora o kreditnoj zaštiti trebali bi uključivati barem one iz dijela trećeg, glave II. poglavlja 4. Uredbe (EU) br. 575/2013. Takvi su događaji dobro poznati i prepoznatljivi iz tržišne perspektive te bi trebali služiti za osiguranje dosljednosti s bonitetnim okvirom. Mjere restrukturiranja, koje se sastoje se od ustupaka prema dužniku koji ima ili će imati poteškoće u ispunjavanju svojih obveza plaćanja, ne bi smjele onemogućiti pokretanje kreditnog događaja.

(20) Pravo inicijatora kao kupca zaštite da primi pravovremena plaćanja za stvarne gubitke trebalo bi na odgovarajući način zaštititi. U skladu s tim, dokumentacija o transakciji trebala bi omogućiti pouzdan i transparentan postupak namire za utvrđivanje stvarnih gubitaka u referentnom portfelju kako bi se spriječilo da inicijator bude potplaćen. Budući da rješavanje gubitaka može biti dugotrajan postupak i kako bi se osigurala pravovremena isplata inicijatoru, međuplaćanja bi se trebala izvršiti najkasnije šest mjeseci nakon nastanka kreditnog događaja. Nadalje, trebao bi postojati mehanizam konačne prilagodbe kako bi se osiguralo da međuplaćanja pokrivaju stvarne gubitke i kako bi se spriječilo da ti privremeni gubitci ne budu preplaćeni na štetu ulagatelja. Mehanizmom za namiru gubitaka trebalo bi se i jasno odrediti maksimalno razdoblje produljenja koje bi se trebalo primjenjivati na postupak restrukturiranja tih izloženosti, a takvo razdoblje produljenja ne bi smjelo biti dulje od dvije godine. Tim bi se mehanizmom za namiru gubitaka trebala osigurati učinkovitost ugovora o kreditnoj zaštiti sa stajališta inicijatora, a ulagateljima bi se pružila pravna sigurnost u pogledu datuma prekida njihove obveze plaćanja, čime bi se doprinijelo dobrom funkcioniranju tržišta.

(21) Postojanje agenta treće strane za provjeru raširena je tržišna praksa kojom se povećava pravna sigurnost za sve strane uključene u transakciju, čime se smanjuje vjerojatnost sporova i parnica koji bi mogli nastati zbog postupka raspoređivanja gubitaka. Kako bi se poboljšala pouzdanost mehanizma za namiru gubitaka transakcije, trebalo bi imenovati agenta treće strane za provjeru koji bi provodio pregled ispravnosti i točnosti određenih aspekata kreditne zaštite u slučaju nastanka kreditnog događaja.

([8]) Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 176, 27.6.2013., str. 1.).

(22) Premije kreditne zaštite trebale bi ovisiti samo o nepodmirenom iznosu i kreditnom riziku zaštićene tranše. Neuvjetovane premije ne bi smjele biti dopuštene u STS bilančnim sekuritizacijama jer bi se mogle iskoristiti za ugrožavanje učinkovitog prijenosa rizika s inicijatora kao kupca zaštite na prodavatelje zaštite. Za STS bilančne sekuritizacije trebalo bi zabraniti i druge aranžmane, kao što su plaćanja premija unaprijed, mehanizmi rabata ili pretjerano složene strukture premija.

(23) Kako bi se osigurali stabilnost i kontinuitet kreditne zaštite, prijevremeni raskid STS bilančne sekuritizacije od strane inicijatora trebao bi biti moguć samo u određenim ograničenim i jasno definiranim okolnostima. Iako bi inicijator trebao imati pravo prijevremeno prekinuti kreditnu zaštitu nakon nastanka određenih definiranih regulatornih događaja, ti bi događaji trebali obuhvaćati stvarne promjene u zakonodavstvu ili oporezivanju koje se u trenutku zaključivanja transakcije nisu mogle razumno predvidjeti i koje imaju značajan negativan učinak na kapitalne zahtjeve inicijatora ili ekonomiju transakcije u odnosu na očekivanja strana u tom trenutku. STS bilančne sekuritizacije ne bi smjele sadržavati složene klauzule o opcijama kupnje koje se odnose na inicijatora, osobito vrlo kratkoročne vremenski definirane opcije kupnje s ciljem privremene promjene prikaza kapitalne pozicije od slučaja do slučaja.

(24) Sintetski višak raspona široko je prisutan u određenim vrstama transakcija i koristan je mehanizam za ulagatelje i inicijatore za smanjenje troškova kreditne zaštite odnosno izloženosti riziku. U tom je pogledu sintetski višak raspona ključan za neke posebne kategorije imovine malih ulagatelja, kao što su MSP-ovi i potrošačko kreditiranje, koje imaju veće prinose i kreditne gubitke od drugih kategorija imovine te kod kojih sekuritizirane izloženosti stvaraju višak raspona kako bi pokrile te gubitke. Međutim, ako je iznos sintetskog viška raspona koji je podređen poziciji ulagatelja prevelik, moguće je da nema niti jednog realnog scenarija u kojem bi ulagatelj u sekuritizacijske pozicije pretrpio gubitke, što znači da neće doći do stvarnog prijenosa rizika. Kako bi se smanjili razlozi za zabrinutost u pogledu nadzora i dodatno standardizirala ta strukturna značajka, važno je odrediti stroge kriterije za STS bilančne sekuritizacije i osigurati potpunu transparentnost o upotrebi sintetskog viška raspona.

(25) Za STS bilančne sekuritizacije trebali bi biti prihvatljivi samo visokokvalitetni ugovori o kreditnoj zaštiti. Nematerijalna kreditna zaštita trebala bi se osigurati ograničavanjem opsega prihvatljivih pružatelja zaštite na one subjekte koji su prihvatljivi pružatelji u skladu s Uredbom (EU) br. 575/2013 i koji su priznati kao druge ugovorne strane s ponderom rizika od 0 % u skladu s dijelom trećim, glavom II., poglavljem 2. te uredbe. U slučaju materijalne kreditne zaštite, inicijator kao kupac zaštite i ulagatelji kao prodavatelji zaštite trebali bi se moći koristiti visokokvalitetnim kolateralom, koji bi se trebao odnositi na kolateral bilo kojeg oblika kojem se može dodijeliti ponder rizika 0 % u skladu s tim dijelom, podložno odgovarajućim aranžmanima o depozitu ili skrbništvu. Ako je dani kolateral u obliku gotovine, treba se držati ili kod kreditne institucije treće strane ili uz depozit kod kupca zaštite, pri čemu se u oba slučaja primjenjuje minimalna kreditna kvaliteta.

(26) Države članice trebale bi imenovati nadležna tijela odgovorna za nadzor zahtjeva koje sintetska sekuritizacija mora ispuniti kako bi dobila oznaku STS. Nadležno tijelo moglo bi biti isto ono koje je imenovano za nadzor usklađenosti inicijatora, sponzora i SSPN-ova sa zahtjevima koje tradicionalne sekuritizacije moraju ispuniti kako bi dobile oznaku STS. Kao i u slučaju tradicionalnih sekuritizacija, takvo nadležno tijelo moglo bi se razlikovati od nadležnog tijela odgovornog za nadzor usklađenosti inicijatora, izvornih zajmodavaca, SSPN-ova, sponzora i ulagatelja s bonitetnim obvezama utvrđenima u člancima od 5. do 9. Uredbe (EU) 2017/2402 usklađenost s kojima je, s obzirom na bonitetnu dimenziju tih obveza, posebno povjerena nadležnim tijelima zaduženima za bonitetni nadzor relevantnih financijskih institucija.

(27) Kako bi se izbjegle negativne posljedice za financijsku stabilnost, uvođenje posebnog okvira za STS bilančne sekuritizacije trebalo bi popratiti odgovarajućim makrobonitetnim nadzorom. Konkretno, Europski odbor za sistemske rizike (ESRB), osnovan Uredbom (EU) br.1092/2010 Europskog parlamenta i Vijeća ([9]), trebao bi pratiti makrobonitetne rizike povezane sa sintetskom sekuritizacijom i procijeniti jesu li oni dovoljno odvojeni od sistemskog dijela financijskog sustava.

([9]) Uredba (EU) br. 1092/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o makrobonitetnom nadzoru financijskog sustava Europske unije i osnivanju Europskog odbora za sistemske rizike (SL L 331, 15.12.2010., str. 1.).

(28) U svrhu uključivanja zahtjeva za transparentnosti povezanih s održivošću u Uredbu (EU) 2017/2402 EBA bi, u bliskoj suradnji s europskim nadzornim tijelom (Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala) (ESMA), osnovanim Uredbom (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća ([10]) i europskim nadzornim tijelom (Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje) (EIOPA), osnovanim Uredbom (EU) br. 1094/2010 Europskog parlamenta i Vijeća ([11]) trebala imati zadaću objavljivanja izvješća o razvoju posebnog okvira za održivu sekuritizaciju. U tom bi izvješću trebalo posebno ocijeniti uvođenje čimbenika održivosti, provedbu razmjernih zahtjeva za objavljivanje i dubinsku analizu, sadržaj, metodologije i prikaz informacija u pogledu štetnih utjecaja na okoliš te na socijalna pitanja i pitanja upravljanja, te sve potencijalne učinke na financijsku stabilnost i na povećanje sekuritizacijskog tržišta Unije te sposobnosti banaka za kreditiranje. Na temelju tog izvješća Komisija bi Europskom parlamentu i Vijeću trebala podnijeti izvješće o uspostavi posebnog okvira za održivu sekuritizaciju, prema potrebi zajedno sa zakonodavnim prijedlogom.

(29) Objave ulagateljima o činjenici da su uključeni rizici za održivost i uzeti u obzir štetni učinci na održivost prilikom donošenja odluka o ulaganjima nedovoljno je razvijeno jer takve objave još ne podliježu usklađenim zahtjevima. U skladu s Uredbom (EU) 2019/2088 Europskog parlamenta i Vijeća ([12]), proizvođači financijskih proizvoda i financijski savjetnici krajnjim ulagateljima obvezni su razmotriti glavne štetne učinke odluka o ulaganjima na čimbenike održivosti i objaviti kako se u njihovim politikama dužne pažnje vodi računa o tim glavnim štetnim učincima. Objave štetnih učinaka na održivost popraćene su regulatornim tehničkim standardima, koje EBA, ESMA i EIOPA (zajedno „europska nadzorna tijela") zajednički razvijaju za sadržaj, metodologiju i prikazivanje relevantnih informacija koje treba objaviti u skladu s Uredbom (EU) 2019/2088. Inicijatori STS sekuritizacija trebali bi imati i mogućnost objavljivanja posebnih informacija o štetnim učincima na čimbenike održivosti, uz posvećivanje posebne pozornosti klimatskim i drugim okolišnim i socijalnim učincima, kao i učincima povezanim s upravljanjem. Kako bi se uskladilo objavljivanje informacija i osigurala dosljednost između Uredbe (EU) 2019/2088 i Uredbe (EU) 2017/2402, Zajednički odbor europskih nadzornih tijela trebao bi razviti regulatorne tehničke standarde, koji bi se što je više moguće trebali temeljiti na njihovu radu u kontekstu Uredbe (EU) 2019/2088 te ih prilagoditi, ako je to potrebno i relevantno, posebnostima sekuritizacija.

(30) S obzirom na to da ciljeve ove Uredbe, to jest proširenje okvira STS sekuritizacije na sintetske sekuritizacije i uklanjanje regulatornih prepreka sekuritizaciji neprihodujućih izloženosti radi dodatnog povećanja kapaciteta za kreditiranje bez snižavanja bonitetnih standarda za bankovno kreditiranje, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog njihova opsega i učinaka oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.

(31) Uredbu (EU) 2017/2402 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti.

(32) S obzirom na potrebu uvođenja ciljanih mjera kojima bi se što je brže moguće pomoglo gospodarskom oporavku od krize uzrokovane bolešću COVID-19, ova bi Uredba trebala hitno stupiti na snagu trećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*,

([10]) Uredba (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za vrijednosne papire i tržišta kapitala), izmjeni Odluke br. 716/2009/EZ i stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2009/77/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 84.).

([11]) Uredba (EU) br. 1094/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010 . o osnivanju Europskog nadzornog tijela (Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje), o izmjeni Odluke br. 716/2009/EZ i o stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2009/79/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 48.).

([12]) Uredba (EU) 2019/2088 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. studenoga 2019. o objavama povezanim s održivosti u sektoru financijskih usluga (SL L 317, 9.12.2019., str. 1).

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Izmjene Uredbe (EU) 2017/2402

Uredba (EU) 2017/2402 mijenja se kako slijedi:

1. u članku 2. dodaju se sljedeće točke:

„(24) „neprihodujuće izloženosti" znači izloženosti koje ispunjavaju uvjete utvrđene u članku 47.a stavku 3. Uredbe (EU) br. 575/2013;

(25) „sekuritizacija neprihodujućih izloženosti" znači sekuritizacija osigurana skupom neprihodujućih izloženosti nominalna vrijednost kojih nije manja od 90 % nominalne vrijednosti čitavog skupa u trenutku iniciranja i na bilo koji kasniji datum na koji se imovina dodaje ili uklanja iz odnosnog skupa zbog njegove nadopune, restrukturiranja ili drugih relevantnih razloga;

(26) „ugovor o kreditnoj zaštiti" znači ugovor sklopljen između inicijatora i ulagatelja o prijenosu kreditnog rizika sekuritiziranih izloženosti s inicijatora na ulagatelja upotrebom kreditnih izvedenica ili jamstava, pri čemu se inicijator obvezuje platiti iznos koji je premija za kreditnu zaštitu ulagatelju, a ulagatelj se obvezuje isplatiti iznos koji je isplata kreditne zaštite inicijatoru u slučaju nastanka jednog od kreditnih događaja definiranih ugovorom;

(27) „premija kreditne zaštite" znači iznos koji se inicijator obvezao platiti ulagatelju na temelju ugovora o kreditnoj zaštiti za kreditnu zaštitu koju je obećao ulagatelj;

(28) „isplata kreditne zaštite" znači iznos koji se ulagatelj obvezao isplatiti inicijatoru na temelju ugovora o kreditnoj zaštiti u slučaju nastanka kreditnog događaja definiranog ugovorom o kreditnoj zaštiti;

(29) „sintetski višak raspona" znači iznos koji je, prema dokumentaciji o sintetskoj sekuritizaciji, inicijator ugovorno namijenio za apsorbiranje gubitaka sekuritiziranih izloženosti do kojih može doći prije datuma dospijeća transakcije;

(30) „čimbenici održivosti" znači čimbenici održivosti kako su definirani u članku 2. točki 24. Uredbe (EU) 2019/2088 Europskog parlamenta i Vijeća *;

(31) „nepovratni diskont kupovne cijene" znači razlika između preostalog iznosa izloženosti u odnosnom skupu i cijene po kojoj inicijator prodaje te izloženosti SSPN-u, pri čemu se ni inicijatoru ni izvornom zajmodavcu ta razlika ne nadoknađuje;

* Uredba (EU) br. 2019/2088 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. studenoga 2019. o objavama povezanim s održivosti u sektoru financijskih usluga (SL L 317, 9.12.2019., str. 1.).";

2. članak 4. mijenja se kako slijedi:

(a) točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) treća je zemlja uvrštena na popis visokorizičnih trećih zemalja sa strateškim nedostatcima u svojim mehanizmima sprečavanja pranja novca i financiranja terorizma, u skladu s člankom 9. Direktive (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća *;

* Direktiva (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma, o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive 2005/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive Komisije 2006/70/EZ (SL L 141, 5.6.2015., str. 73.).";

(b) umeće se sljedeća točka:

„(aa) treća je zemlja uvrštena u Prilog I. ili Prilog II. EU-ovu popisu nekooperativnih jurisdikcija u porezne svrhe;";

(c) dodaje se sljedeći stavak:

„Za SSPN koje je osnovan, nakon 9. travnja 2021., u jurisdikciji navedenoj u Prilogu II radi provođenja štetnog poreznog režima, ulagatelj obavještava nadležno porezno tijelo države članice u kojoj je rezident za porezne svrhe o ulaganju u vrijednosne papire koje izdaje SSPN.";

3. u članku 5. stavku 1. dodaje se sljedeća točka:

„(f) u slučaju neprihodujućih izloženosti primjenjuju se pouzdani standardi u odabiru i određivanju cijene izloženosti.";

4. članak 6. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. dodaju se sljedeći podstavci:

„Pri mjerenju znatnog neto ekonomskog udjela subjekt koji zadržava udjel uzima u obzir sve naknade koje se u praksi mogu upotrijebiti za smanjenje stvarnog znatnog neto ekonomskog udjela.

U slučaju tradicionalnih sekuritizacija neprihodujućih izloženosti, zahtjev iz ovog stavka može ispuniti i serviser pod uvjetom da može dokazati da ima stručno znanje u servisiranju izloženosti sličnih onima koje su sekuritizirane te da ima dobro dokumentirane i uspostavljene primjerene politike, postupke i kontrole upravljanja rizicima koji se odnose na servisiranje izloženosti.";

(b) umeće se sljedeći stavak:

„3.a Odstupajući od stavka 3., u slučaju sekuritizacija neprihodujućih izloženosti, ako je dogovoren nepovratni diskont kupovne cijene, zadržavanje znatnog neto ekonomskog udjela za potrebe tog stavka ne smije biti manje od 5 % iznosa neto vrijednosti sekuritiziranih izloženosti koje se smatraju neprihodujućim izloženostima, te, ako je primjenjivo, nominalne vrijednosti prihodujućih sekuritiziranih izloženosti.

Neto vrijednost neprihodujuće izloženosti izračunava se oduzimanjem nepovratnog diskonta kupovne cijene dogovorenog na razini pojedinačne sekuritizirane izloženosti u trenutku iniciranja ili, ako je primjenjivo, odgovarajućeg udjela nepovratnog diskonta kupovne cijene dogovorenog na razini skupa odnosnih izloženosti, u trenutku iniciranja od nominalne vrijednosti izloženosti ili, ako je primjenjivo, njezine nepodmirene vrijednosti u trenutku iniciranja. Osim toga, za potrebe određivanja neto vrijednosti sekuritiziranih neprihodujućih izloženosti, nepovratni diskont kupovne cijene može uključivati razliku između nominalnog iznosa tranši sekuritizacije neprihodujuće izloženosti koju je inicijator preuzeo za naknadnu prodaju i cijene po kojoj se te tranše prvi put prodaju nepovezanim trećim stranama.";

(c) stavak 7. mijenja se kako slijedi:

i. u prvom podstavku dodaju se sljedeće točke:

„(f) načina zadržavanja rizika u skladu sa stavcima 3. i 3.a u slučaju sekuritizacija neprihodujućih izloženosti;

(g) učinka naknada plaćenih subjektu koji zadržava udjel na stvarni znatni neto ekonomski udjel u smislu stavka 1.";

ii. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„EBA podnosi Komisiji te nacrte regulatornih tehničkih standarda do 10. listopada 2021.";

5. u članku 9. stavku 1. dodaje se sljedeći podstavak:

„Odstupajući od prvog podstavka, kad je riječ o odnosnim izloženostima koje su bile neprihodujuće izloženosti u trenutku kada ih je inicijator kupio od relevantne treće strane, pri odabiru i određivanju cijene tih izloženosti primjenjuju se pouzdani standardi.";

6. u članku 18. točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) ako sekuritizacija ispunjava sve zahtjeve utvrđene u odjeljku 1., 2. ili 2.a ovog poglavlja te ako su obavijestili ESMA-u u skladu s člankom 27. stavkom 1.; i ”;

7. naslov odjeljka 1. Poglavlja 4. zamjenjuje se sljedećim:

„Zahtjevi za jednostavnu, transparentnu i standardiziranu tradicionalnu sekuritizaciju koja nije ABCP”;

8. članak 19. mijenja se kako slijedi:

(a) naslov članka zamjenjuje se sljedećim:

„Jednostavna, transparentna i standardizirana tradicionalna sekuritizacija koja nije ABCP”;

(b) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Tradicionalne sekuritizacije, osim za programe ABCP i transakcije ABCP, koje ispunjavaju zahtjeve utvrđene u člancima 20., 21. i 22. smatraju se STS sekuritizacijama.”;

9. članak 22. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 4. dodaje se sljedeći podstavak:

„Odstupajući od prvog podstavka, inicijatori mogu od 1. lipnja 2021. odlučiti objavljivati dostupne informacije koje se odnose na glavne štetne učinke imovine koja se financira odnosnim izloženostima na čimbenike održivosti.”;

(b) dodaje se sljedeći stavak:

„6. Do 10. srpnja 2021. ESA-e izrađuju, putem Zajedničkog odbora europskih nadzornih tijela, nacrt regulatornih tehničkih standarda u skladu s člancima od 10. do 14. uredaba (EU) br. 1093/2010, (EU) br. 1094/2010 i (EU) br. 1095/2010 za sadržaj, metodologiju i prikazivanje informacija iz stavka 4. drugog podstavka ovog članka koje se odnose na pokazatelje održivosti u pogledu štetnih učinaka na klimu i drugih štetnih učinaka na okoliš te na socijalna pitanja i pitanja upravljanja.

Prema potrebi, nacrt regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka odražava ili se oslanja na regulatorne tehničke standarde izrađene u skladu s mandatom koji je ESA-ma dan Uredbom (EU) 2019/2088, posebno u njezinom članku 2.a te članku 4. stavku 6. i članku 7.

Komisija je ovlaštena dopuniti ove Uredbe donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. uredaba (EU) br. 1093/2010, (EU) br. 1094/2010 i (EU) br. 1095/2010.”;

10. umeće se sljedeći odjeljak:

„*ODJELJAK 2.a*

Zahtjevi za jednostavne, transparentne i standardizirane bilančne sekuritizacije

Članak 26.a

Jednostavne, transparentne i standardizirane bilančne sekuritizacije

1. Sintetske sekuritizacije koje ispunjavaju zahtjeve utvrđene u člancima od 26.b do 26.e smatraju se STS bilančnim sekuritizacijama.

2. EBA, u bliskoj suradnji s ESMA-om i EIOPA-om, može, u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010, donijeti smjernice i preporuke o usklađenom tumačenju i primjeni zahtjeva utvrđenih u člancima od 26.b do 26.e ove Uredbe.

Članak 26.b

Zahtjevi povezani s jednostavnošću

1. Inicijator je subjekt koji ima odobrenje ili licenciju u Uniji

Inicijator koji kupuje izloženosti treće strane za vlastiti račun i zatim ih sekuritizira primjenjuje na te izloženosti u odnosu na kredite, naplatu, restrukturiranje i servisiranje duga politike koje nisu manje stroge od onih koje inicijator primjenjuje na usporedive izloženosti koje nisu kupljene.

2. Odnosne izloženosti iniciraju se kao dio temeljne poslovne djelatnosti inicijatora.

3. Po zaključenju transakcije, odnosne izloženosti drže se u bilanci inicijatora ili subjekta iste grupe kojoj pripada i inicijator.

Za potrebe ovog stavka grupa je jedno od sljedećeg:

(a) grupa pravnih subjekata koji podliježu bonitetnoj konsolidaciji u skladu s dijelom prvim glavom II. poglavljem 2. Uredbe (EU) br. 575/2013;

(b) grupa kako je definirana člankom 212. stavkom 1. točkom (c) Direktive 2009/138/EZ.

4. Inicijator ne smije zaštititi svoju izloženost kreditnom riziku odnosnih izloženosti sekuritizacije izvan zaštite dobivene na temelju ugovora o kreditnoj zaštiti.

5. Ugovor o kreditnoj zaštiti mora biti u skladu s pravilima o smanjenju kreditnog rizika iz članka 249. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili, ako se taj članak ne primjenjuje, sa zahtjevima koji nisu manje strogi od zahtjeva utvrđenih u tom članku.

6. Inicijator daje izjave i jamstva da su ispunjeni sljedeći zahtjevi:

(a) inicijator ili subjekt grupe kojoj pripada inicijator ima puno puno i valjano pravo vlasništva nad odnosnim izloženostima i njihovim povezanim pomoćnim pravima;

(b) ako je inicijator kreditna institucija kako je definirana člankom 4. stavkom 1. točkom (1) Uredbe (EU) br. 575/2013 ili društvo za osiguranje kako je definirano u članku 13. točki (1) Direktive 2009/138/EZ, inicijator ili subjekt koji je uključen u opseg nadzora na konsolidiranoj osnovi u svojoj bilanci zadržava kreditni rizik odnosnih izloženosti;

(c) svaka odnosna izloženost na datum njezina uključivanja u sekuritizirani portfelj ispunjava kriterije prihvatljivosti i sve uvjete za isplatu kreditne zaštite, osim nastanka kreditnog događaja iz članka 26.e stavka 1., u skladu s ugovorom o kreditnoj zaštiti koji je dio dokumentacije o sekuritizaciji;

(d) prema saznanjima inicijatora, ugovor za svaku odnosnu izloženost sadržava zakonsku, valjanu, obvezujuću i provedivu obvezu dužnika da plati novčane iznose navedene u tom ugovoru;

(e) odnosne izloženosti ispunjavaju kriterije odobravanja plasmana koji nisu manje strogi od standardnih kriterija odobravanja plasmana koje inicijator primjenjuje na slične izloženosti koje nisu sekuritizirane;

(f) prema saznanjima inicijatora, nijedan dužnik nije počinio bitno kršenje svojih obveza niti je u statusu neispunjavanja svojih obveza s obzirom na odnosnu izloženost na datum na koji je ta odnosna izloženost uključena u sekuritizirani portfelj;

(g) prema saznanjima inicijatora, dokumentacija o transakciji ne sadržava lažne informacije o pojedinostima odnosnih izloženosti;

(h) po zaključenju transakcije ili kada je odnosna izloženost uključena u sekuritizirani portfelj, ugovor između dužnika i izvornog zajmodavca u odnosu na tu odnosnu izloženost nije izmijenjen u pogledu provedivosti ili naplativosti te odnosne izloženosti.

7. Odnosne izloženosti ispunjavaju prethodno utvrđene, jasne i dokumentirane kriterije prihvatljivosti kojima se ne dopušta aktivno upravljanje portfeljima tih izloženosti na diskrecijskoj osnovi.

Za potrebe ovog stavka, zamjena izloženosti kojima se krše izjave ili jamstva, ili ako sekuritizacija uključuje razdoblje nadopune, dodavanje izloženosti koje ispunjavaju definirane uvjete nadopune ne smatraju se aktivnim upravljanjem portfeljima.

Svaka izloženost dodana nakon datuma zaključenja transakcije mora ispunjavati kriterije prihvatljivosti koji nisu manje strogi od onih koji su primijenjeni pri početnom odabiru odnosnih izloženosti.

Odnosna izloženost može se ukloniti iz transakcije ako je ta odnosna izloženost:

(a) otplaćena u potpunosti ili je dospjela na drugi način;

(b) prodana tijekom redovnog poslovanja inicijatora, pod uvjetom da takva prodaja ne predstavlja implicitnu potporu kako je navedeno u članku 250. Uredbe (EU) br. 575/2013;

(c) podliježe izmjeni koja nije potaknuta kreditom, kao što je refinanciranje ili restrukturiranje duga, do koje dolazi tijekom uobičajenog servisiranja te odnosne izloženosti; ili

(d) nije ispunjavala kriterije prihvatljivosti u trenutku kada je bila uključena u transakciju.

8. Sekuritizacija je osigurana skupom odnosnih izloženosti koje su homogene prema vrsti imovine, uzimajući u obzir posebnosti u vezi s novčanim tokovima određene vrste imovine, među ostalim njihova ugovorna obilježja te obilježja u vezi s kreditnim rizikom i s plaćanjem unaprijed. Skupom odnosnih izloženosti obuhvaćena je samo jedna vrsta imovine.

Odnosne izloženosti iz prvog podstavka sadržavaju ugovorno obvezujuće i izvršive obveze s potpunim pravom namirenja u odnosu na dužnike i, kada je primjenjivo, jamce.

Odnosne izloženosti iz prvog podstavka imaju definirane tokove obročnog plaćanja, pri čemu se iznosi obroka mogu razlikovati, povezane s plaćanjem najma, glavnice ili kamata, ili s bilo kojim drugim pravom na prihod od imovine kojom se podupiru takva plaćanja. Odnosne izloženosti mogu proizvesti prihod i prodajom bilo koje financirane imovine ili imovine u leasingu.

Odnosne izloženosti iz prvog podstavka ovog stavka ne uključuju prenosive vrijednosne papire, kako su definirani člankom 4. stavkom 1. točkom 44. Direktive 2014/65/EU osim korporativnih obveznica koje nisu uvrštene na mjestu trgovanja.

9. Odnosne izloženosti ne uključuju nikakve sekuritizacijske pozicije.

10. Standardi odobravanja plasmana u skladu s kojima se iniciraju odnosne izloženosti i bilo kakve značajne promjene prijašnjih standarda odobravanja plasmana u potpunosti se objavljuju potencijalnim ulagateljima bez nepotrebne odgode. Odnosne izloženosti zajamčene su s potpunim pravom namirenja u odnosu na dužnika koji nije SSPN. U odlukama o kreditu ili odobravanju plasmana koje se tiču odnosnih izloženosti ne sudjeluju treće strane.

U slučaju sekuritizacija u kojima su odnosne izloženosti stambeni krediti, skup kredita ne uključuje kredite koji su stavljeni na tržište i zajamčeni pod pretpostavkom da su podnositelj zahtjeva za kredit ili, ovisno o slučaju, posrednici upozoreni da zajmodavac možda nije provjerio dostavljene informacije.

Procjena kreditne sposobnosti dužnika mora ispunjavati zahtjeve utvrđene u članku 8. Direktive 2008/48/EZ ili članku 18. stavcima od 1. do 4., članku 18. stavku 5. točki (a) i članku 18. stavku 6. Direktive 2014/17/EU ili, kada je primjenjivo, jednakovrijedne zahtjeve u trećim zemljama.

Inicijatori ili izvorni zajmodavci imaju stručnost u području iniciranja izloženosti sličnih onima koje se sekuritiziraju.

11. Odnosne izloženosti ne uključuju, u trenutku odabira, izloženosti sa statusom neispunjavanja obveza u smislu članka 178. stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili izloženosti dužniku ili jamcu smanjene kreditne sposobnosti, koji je, prema saznanjima inicijatora ili izvornog zajmodavca:

(a) proglašen nesolventnim ili je sud njegovim vjerovnicima dodijelio konačno pravo na ovrhu ili materijalnu odštetu protiv čega nije dopuštena žalba kao posljedicu izostanka plaćanja u roku od tri godine prije datuma iniciranja ili je bio podvrgnut procesu restrukturiranja duga s obzirom na njegove neprihodujuće izloženosti u roku od tri godine prije datuma odabira odnosnih izloženosti, osim ako:

   i. restrukturirana odnosna izloženost nije uključivala nove dospjele nepodmirene obveze od datuma restrukturiranja koje se moralo provesti najmanje godinu dana prije datuma odabira odnosnih izloženosti; i

   ii. informacije koje je dostavio inicijator u skladu s člankom 7. stavkom 1. prvim podstavkom točkom (a) i točkom (e) podtočkom i. eksplicitno utvrđuju udio restrukturiranih odnosnih izloženosti, vrijeme i detalje restrukturiranja i njihovu kvalitetu od datuma restrukturiranja;

(b) u trenutku iniciranja odnosne izloženosti bio je, ako je primjenjivo, u javnoj kreditnoj evidenciji osoba s nepovoljnom kreditnom prošlosti ili, ako takva javna kreditna evidencija ne postoji, u drugoj kreditnoj evidenciji koja je dostupna inicijatoru ili izvornom zajmodavcu; ili

(c) ima kreditnu procjenu ili kreditnu ocjenu koja upućuje na to da je rizik od neizvršenja ugovorno dogovorenih plaćanja znatno viši od usporedivih izloženosti koje drži inicijator i koje nisu sekuritizirane.

12. Dužnici su u trenutku uvrštenja odnosnih izloženosti izvršili barem jedno plaćanje, osim ako:

(a) sekuritizacija je obnovljiva sekuritizacija, osigurana izloženostima plativima u jednom obroku ili s dospijećem kraćim od jedne godine, uključujući, bez ograničenja, mjesečna plaćanja revolving kredita; ili

(b) izloženost predstavlja refinanciranje izloženosti koja je već uključena u transakciju.

13. EBA, u bliskoj suradnji s ESMA-om i EIOPA-om, izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se detaljnije utvrđuje koje se odnosne izloženosti iz stavka 8. smatraju homogenima.

EBA podnosi Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do 10. listopada 2021.

Komisija je ovlaštena dopuniti ovu Uredbu donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Članak 26.c

Zahtjevi povezani sa standardizacijom

1. Inicijator ili izvorni zajmodavac mora zadovoljavati zahtjev za zadržavanje rizika u skladu s člankom 6.

2. Kamatni i valutni rizici koji proizlaze iz sekuritizacije i njihovi mogući učinci na plaćanja inicijatoru i ulagateljima moraju biti opisani u dokumentaciji o transakciji. Ti se rizici na odgovarajući način smanjuju i objavljuju se sve mjere poduzete u tu svrhu. Svaki kolateral kojim se osiguravaju obveze ulagatelja prema ugovoru o kreditnoj zaštiti nominiran je u istoj valuti kao i plaćanje kreditne zaštite.

U slučaju sekuritizacije u kojoj se upotrebljava SSPN, iznos obveza SSPN-a u vezi s isplatom kamata ulagateljima mora na svaki datum plaćanja biti jednak ili manji od iznosa prihoda SSPN-a od inicijatora i svih ugovora o kolateralu.

Osim za potrebe zaštite od kamatnih ili valutnih rizika odnosnih izloženosti, skup odnosnih izloženosti ne uključuje izvedenice. Te izvedenice moraju biti zajamčene i dokumentirane u skladu sa zajedničkim standardima u području međunarodnih financija.

3. Sva plaćanja kamatne stope po referentnoj stopi povezana s transakcijom temelje se na jednom od sljedećeg:

(a) općim tržišnim kamatnim stopama ili općim sektorskim stopama koje su prilagođene trošku sredstava i koje ne upućuju na složene formule ili izvedenice;

(b) prihodu ostvarenom na temelju kolaterala kojim se osiguravaju obveze ulagatelja na temelju ugovora o zaštiti.

Sva plaćanja kamate po referentnoj stopi u okviru temeljnih izloženosti temelje se na općim tržišnim kamatnim stopama ili općim sektorskim stopama prilagođenima trošku sredstava i ne upućuju na složene formule ili izvedenice.

4. Nakon nastupanja događaja izvršenja koji se odnosi na inicijatora, ulagatelju je dopušteno poduzimanje prisilnih mjera.

U slučaju sekuritizacije u kojoj se upotrebljava SSPN, ako je dostavljena obavijest o izvršenju ili raskidu ugovora o kreditnoj zaštiti, nikakav iznos gotovine ne zadržava se u SSPN-u osim koliko je potrebno kako bi se osigurali operativno funkcioniranje SSPN-a, isplata iznosa za zaštitu za odnosne izloženosti u statusu neispunjavanja obveza koje se u trenutku raskida još uvijek restrukturiraju ili uredna otplata ulagatelja u skladu s ugovornim uvjetima sekuritizacije.

5. Gubitci se raspoređuju imateljima sekuritizacijske pozicije prema redoslijedu nadređenosti tranši, počevši s najniže podređenom tranšom.

Postupna isplata primjenjuje se na sve tranše kako bi se utvrdio nepodmireni iznos tranši na svaki datum plaćanja, počevši od najviše nadređene tranše.

Odstupajući od drugog podstavka, transakcije s nepostupnim prvenstvom plaćanja sadržavaju pokretače povezane s uspješnosti odnosnih izloženosti koji dovode do vraćanja redoslijeda plaćanja na postupna plaćanja prema nadređenosti. Takvi pokretači povezani s uspješnosti obuhvaćaju barem:

(a) ili povećanje kumulativnog iznosa izloženosti u statusu neispunjavanja obveza ili povećanje kumulativnih gubitaka koje je veće od određenog postotka preostalog iznosa odnosnog portfelja;

(b) jedan dodatni retrospektivan pokretač; te

(c) jedan prospektivan pokretač;

EBA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda za specifikaciju i, prema potrebi, za kalibraciju pokretača povezanih s uspješnosti.

EBA podnosi Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do 30. lipnja 2021.

Komisija je ovlaštena dopuniti ovu Uredbu donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz četvrtog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Kako se tranše amortiziraju, iznos kolaterala jednak iznosu isplate tih tranši vraća se ulagateljima ako su ulagatelji te tranše kolateralizirali.

Ako je došlo do kreditnog događaja iz članka 26.e u vezi s odnosnim izloženostima, a restrukturiranje duga za te izloženosti nije dovršen, preostali iznos kreditne zaštite na bilo koji datum plaćanja mora biti barem jednak preostalom nominalnom iznosu tih odnosnih izloženosti, umanjenom za iznos svih međuplaćanja izvršenih u vezi s tim odnosnim izloženostima.

6. Dokumentacija o transakciji uključuje odgovarajuće odredbe o prijevremenoj isplati ili pokretače završetka razdoblja obnove ako se radi o obnovljivoj sekuritizaciji, što uključuje barem sljedeće:

(a) pogoršanje kreditne kvalitete odnosnih izloženosti do ili ispod prethodno utvrđenog praga;

(b) povećanje gubitaka iznad unaprijed određenog praga;

(c) nesposobnost stvaranja dostatnih novih odnosnih izloženosti prethodno utvrđene kreditne kvalitete tijekom određenog razdoblja.

7. U dokumentaciji o transakciji jasno se navodi sljedeće:

(a) ugovorne obveze, dužnosti i odgovornosti servisera, povjerenika i drugih pružatelja pomoćnih usluga, ovisno o slučaju, te agenta treće strane za provjeru iz članka 26.e stavka 4.;

(b) odredbe kojima se osigurava zamjena servisera, povjerenika, drugih pružatelja pomoćnih usluga ili agenta treće strane za provjeru iz članka 26.e stavka 4. u slučaju neispunjavanja obveza ili nesolventnosti bilo kojeg od tih pružatelja usluga, ako ti pružatelji usluga nisu isti kao inicijator, na način koji ne dovodi do prestanka pružanja tih usluga;

(c) postupci servisiranja koji se primjenjuju na odnosne izloženosti na datum zaključenja transakcije i kasniji datum te okolnosti u kojima se ti postupci mogu izmijeniti;

(d) standardi servisiranja koje serviser mora poštovati pri servisiranju odnosnih izloženosti tijekom cijelog trajanja sekuritizacije.

8. Serviser ima stručno znanje u servisiranju izloženosti sličnih onima koje su sekuritizirane te primjereno dokumentirane i odgovarajuće politike, postupke i kontrole upravljanja rizicima u vezi sa servisiranjem izloženosti.

Serviser primjenjuje postupke servisiranja na odnosne izloženosti koji su barem jednako strogi kao oni koje inicijator primjenjuje na slične izloženosti koje nisu sekuritizirane.

9. Inicijator vodi ažurirani referentni registar kako bi u svakom trenutku mogao identificirati odnosne izloženosti. U tom se registru navode referentni dužnici, referentne obveze iz kojih proizlaze odnosne izloženosti i, za svaku odnosnu izloženost, nominalni iznos koji je zaštićen i koji je nepodmiren.

10. Dokumentacija o transakciji uključuje jasne odredbe kojima se omogućuje pravodobno rješavanje sukoba između različitih kategorija ulagatelja. U slučaju sekuritizacije u kojoj se upotrebljava SSPN, glasačka su prava jasno definirana i dodijeljena imateljima obveznica te su odgovornosti povjerenika i drugih subjekata s fiducijarnim dužnostima prema ulagateljima jasno utvrđene.

Članak 26.d

Zahtjevi povezani s transparentnošću

1. Za izloženosti koje su u znatnoj mjeri slične onima koje se sekuritiziraju, inicijator prije određivanja cijena potencijalnim ulagateljima stavlja na raspolaganje podatke o statičkom i dinamičkom učinku u pogledu neispunjavanja obveza i gubitaka, kao što su podaci o neurednosti u plaćanju i neispunjenju obveza, te o izvorima tih podataka i činjenici na temelju koje se izloženosti smatraju sličnima. Tim podacima obuhvaća se razdoblje od najmanje pet godina.

2. Uzorak odnosnih izloženosti podliježe vanjskoj provjeri, prije nego što odgovarajuća neovisna stranka zaključi transakciju, uključujući provjeru ispunjavaju li odnosne izloženosti uvjete za kreditnu zaštitu u skladu s ugovorom o kreditnoj zaštiti.

3. Prije određivanja cijene sekuritizacije, inicijator stavlja na raspolaganje potencijalnim ulagateljima model novčanih tokova obveza u kojem je precizno predstavljen ugovorni odnos između odnosnih izloženosti te plaćanja koja se odvijaju između inicijatora, ulagatelja, drugih trećih strana i, ako je primjenjivo, SSPN-a, te nakon plaćanja stavlja taj model na raspolaganje ulagateljima trajno, a mogućim ulagateljima na zahtjev.

4. U slučaju sekuritizacije čije su odnosne izloženosti stambeni krediti ili krediti za kupnju automobila ili leasing automobila, inicijator objavljuje dostupne informacije koje se odnose na okolišnu učinkovitost imovine koja se financira tim stambenim kreditima, kreditima za kupnju automobila ili leasingom automobila, u sklopu informacija koje se otkrivaju na temelju članka 7. stavka 1. prvog podstavka točke (a).

Odstupajući od prvog podstavka, inicijatori mogu od 1. lipnja 2021. odlučiti objavljivati dostupne informacije koje se odnose na glavne štetne učinke imovine koja se financira odnosnim izloženostima na čimbenike održivosti.

5. Inicijator je odgovoran za poštovanje članka 7. Informacije koje se zahtijevaju člankom 7. stavkom 1. prvim podstavkom točkom (a) stavljaju se na raspolaganje potencijalnim ulagateljima prije određivanja cijene na njihov zahtjev. Informacije koje se zahtijevaju člankom 7. stavkom 1. prvim podstavkom točkama od (b) do (d) stavljaju se na raspolaganje prije određivanja cijene barem u obliku nacrta ili početnom obliku. Konačna dokumentacija stavlja se na raspolaganje ulagateljima najkasnije 15 dana nakon zaključenja transakcije.

6. Do 10. srpnja 2021. europska nadzorna tijela izrađuju, putem Zajedničkog odbora europskih nadzornih tijela, nacrt regulatornih tehničkih standarda u skladu s člancima od 10. do 14. uredaba (EU) br. 1093/2010, (EU) br. 1094/2010 i (EU) br. 1095/2010 za sadržaj, metodologije i prikaz informacija iz drugog podstavka stavka 4. ovog članka, vezano za pokazatelje održivosti u pogledu štetnih učinaka na klimu i drugih štetnih učinaka na okoliš te na socijalna pitanja i pitanja upravljanja.

Prema potrebi, nacrt regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka ovog stavka odražava ili se oslanja na regulatorne tehničke standarde izrađene u skladu s mandatom koji je europskim nadzornim tijelima dan Uredbom (EU) 2019/2088, posebno njezinim člankom 2.a te člankom 4. stavcima 6. i 7.

Komisija je ovlaštena dopuniti ovu Uredbu donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. uredaba (EU) br. 1093/2010, (EU) br. 1094/2010 i (EU) br. 1095/2010.

Članak 26.e

Zahtjevi u vezi s ugovorom o kreditnoj zaštiti, agentom treće strane za provjeru i sintetskim viškom raspona

1. Ugovorom o kreditnoj zaštiti obuhvaćaju se barem sljedeći kreditni događaji:

(a) ako se prijenos rizika postiže uporabom jamstava, kreditni događaji iz članka 215. stavka 1. točke (a) Uredbe (EU) br. 575/2013;

(b) ako se prijenos rizika postiže uporabom kreditnih izvedenica, kreditni događaji iz članka 216. stavka 1. točke (a) Uredbe (EU) br. 575/2013.

Svi se kreditni događaji dokumentiraju.

Mjere restrukturiranja u smislu Članka 47.b Uredbe (EU) br. 575/2013 koje se primjenjuju na odnosne izloženosti ne sprečavaju pokretanje prihvatljivih kreditnih događaja.

2. Isplata kreditne zaštite nakon nastanka kreditnog događaja izračunava se na temelju stvarno ostvarenog gubitka koji je pretrpio inicijator ili izvorni zajmodavac, kako je razrađeno u skladu s njihovim standardnim politikama i postupcima naplate za relevantne vrste izloženosti i evidentirano u njihovim financijskim izvještajima u trenutku plaćanja. Konačna isplata kreditne zaštite plaća se u određenom vremenskom razdoblju nakon završetka restrukturiranja duga za relevantnu odnosnu izloženost ako do završetka restrukturiranja duga dođe prije predviđenog propisanog dospijeća ili prijevremenog raskida ugovora o kreditnoj zaštiti.

Međuplaćanja kreditne zaštite isplaćuju se najkasnije šest mjeseci nakon nastanka kreditnog događaja iz stavka 1. u slučajevima kada se do kraja tog šestomjesečnog razdoblja ne dovrši restrukturiranje duga po gubitcima za relevantnu odnosnu izloženost. Međuplaćanje kreditne zaštite mora biti veće od sljedećih vrijednosti:

(a) iznos očekivanoga gubitka koji je jednak umanjenju vrijednosti koje je inicijator zabilježio u svojim financijskim izvještajima u skladu s primjenjivim računovodstvenim okvirom u trenutku isplate međuplaćanja, pod pretpostavkom da ne postoji ugovor o kreditnoj zaštiti te da se njime ne pokrivaju gubitci;

(b) ako je primjenjivo, iznos očekivanog gubitka kako je određen u skladu s dijelom 3., glavom II., poglavljem 3. Uredbe (EU) br. 575/2013.

Prilikom isplate međuplaćanja kreditne zaštite, konačna isplata kreditne zaštite navedena u prvom podstavku izvršava se kako bi se privremeno podmirenje gubitaka prilagodilo stvarnom realiziranom gubitku.

Metoda izračuna privremenih i konačnih isplata kreditne zaštite navodi se u ugovoru o kreditnoj zaštiti.

Isplata kreditne zaštite razmjerna je udjelu preostalog nominalnog iznosa odgovarajuće odnosne izloženosti koja je obuhvaćena ugovorom o kreditnoj zaštiti.

Pravo inicijatora da primi isplatu kreditne zaštite je izvršivo. Iznosi koje ulagatelji plaćaju u okviru ugovora o kreditnoj zaštiti moraju biti jasno navedeni u ugovoru o kreditnoj zaštiti i moraju biti ograničeni. Te iznose moguće je izračunati u svim okolnostima. U ugovoru o kreditnoj zaštiti jasno se navode okolnosti u kojima ulagatelji moraju izvršiti plaćanja. Agent treće strane za provjeru iz stavka 4. procjenjuje jesu li se takve okolnosti dogodile.

Iznos isplate kreditne zaštite izračunava se na razini pojedinačne odnosne izloženosti za koju je nastao kreditni događaj.

3. U ugovoru o kreditnoj zaštiti navodi se najdulje razdoblje produljenja koje se primjenjuje na restrukturiranje duga za odnosne izloženosti u vezi s kojima je došlo do kreditnog događaja iz stavka 1., ali restrukturiranje duga nije dovršeno nakon predviđenog propisanog dospijeća ili prijevremenog raskida ugovora o kreditnoj zaštiti. Takvo razdoblje produljenja ne smije biti dulje od dvije godine. Ugovorom o kreditnoj zaštiti predviđa se da se do kraja tog razdoblja produljenja konačna isplata kreditne zaštite izvršava na temelju konačne procjene gubitka inicijatora koju je u to vrijeme inicijator morao zabilježiti u svojim financijskim izvještajima, pod pretpostavkom da ne postoji ugovor o kreditnoj zaštiti te da se njime ne pokrivaju gubitci.

U slučaju raskida ugovora o zaštiti kredita, postupak restrukturiranja duga nastavlja se s obzirom na sve neriješene kreditne događaje koji su se dogodili prije tog raskida na isti način kao što je opisano u prvom podstavku.

Premije kreditne zaštite koje se plaćaju na temelju ugovora o kreditnoj zaštiti strukturirane su kao ovisne o nepodmirenom nominalnom iznosu prihodujućih sekuritiziranih izloženosti u trenutku plaćanja i odražavaju rizik zaštićene tranše. U tu svrhu ugovorom o zaštiti kredita ne propisuju se zajamčene premije, plaćanja premija unaprijed, mehanizmi rabata ili drugi mehanizmi kojima se može izbjeći ili smanjiti stvarna raspodjela gubitaka ulagateljima ili povrat dijela plaćenih premija inicijatoru nakon dospijeća transakcije.

Odstupajući od trećeg podstavka ovog stavka, dopušta se plaćanje premija unaprijed, pod uvjetom da se poštuju pravila o državnim potporama, kada je program jamstava izričito predviđen nacionalnim pravom države članice i kada se na njega primjenjuje kontrajamstvo bilo kojeg od subjekata iz članka 214. stavka 2. točaka od (a) do (d) Uredbe (EU) br. 575/2013.

U dokumentaciji o transakciji opisuje se način izračuna premije kreditne zaštite i svih kupona obveznica, ako postoje, za svaki datum plaćanja tijekom trajanja sekuritizacije.

Prava ulagatelja da prime premije kreditne zaštite su izvršiva.

4. Inicijator imenuje agenta treće strane za provjeru prije datuma zaključenja transakcije. Za svaku odnosnu izloženost za koju je dana obavijest o kreditnom događaju, agent treće strane za provjeru provjerava barem sljedeće:

(a) je li kreditni događaj iz obavijesti o kreditnom događaju onaj koji je definiran u uvjetima ugovora o kreditnoj zaštiti;

(b) je li odnosna izloženost uključena u referentni portfelj u trenutku nastanka predmetnog kreditnog događaja;

(c) ispunjava li odnosna izloženost kriterije prihvatljivosti u trenutku njezina uključivanja u referentni portfelj;

(d) ako je odnosna izloženost dodana sekuritizaciji kao posljedica nadopune, je li takva nadopuna u skladu s uvjetima nadopune;

(e) je li iznos konačnog gubitka dosljedan gubicima koje je inicijator zabilježio u računu dobiti i gubitka;

(f) jesu li u trenutku konačne isplate kreditne zaštite, gubici povezani s odnosnim izloženostima ispravno raspodijeljeni ulagateljima.

Agent treće strane za provjeru mora biti neovisan o inicijatoru i ulagateljima te, prema potrebi, o SSPN-u, te do datuma zaključenja transakcije prihvatiti to imenovanje.

Agent treće strane za provjeru može provesti provjeru na temelju uzorka umjesto na temelju svake pojedinačne odnosne izloženosti za koju se traži isplata kreditne zaštite. Međutim ulagatelji mogu zatražiti provjeru prihvatljivosti bilo koje odnosne izloženosti ako nisu zadovoljni provjerom na temelju uzorka.

Inicijator u dokumentaciju o transakciji uključuje obvezu da će agentu treće strane za provjeru dostaviti sve informacije potrebne za provjeru zahtjeva utvrđenih u prvom podstavku.

5. Inicijator ne smije raskinuti transakciju prije njezina predviđenog dospijeća iz bilo kojeg razloga, osim zbog bilo kojeg od sljedećih događaja:

(a) nesolventnost ulagatelja;

(b) ako ulagatelj ne plati iznose koje duguje na temelju ugovora o kreditnoj zaštiti ili ako ulagatelj prekrši bilo koju bitnu obvezu utvrđenu u dokumentaciji o transakciji;

(c) relevantni regulatorni događaji, uključujući sljedeće:

   i. relevantne promjene u pravu Unije ili nacionalnom pravu, relevantne promjene koje su nadležna tijela donijela u pogledu službeno objavljenih tumačenja takvih propisa, ako je primjenjivo, ili relevantne promjene u oporezivanju ili računovodstvenom tretmanu transakcije koje imaju značajan negativan učinak na ekonomsku učinkovitost transakcije, u svakom slučaju u usporedbi s onim predviđenim u trenutku sklapanja transakcije i koji se u tom trenutku nije mogao razumno očekivati;

   ii. odluka nadležnog tijela da inicijatoru ili bilo kojem povezanom društvu inicijatora nije dopušteno ili više nije dopušteno priznati prijenos značajnog kreditnog rizika u skladu s člankom 245. stavkom 2. ili 3. Uredbe (EU) br. 575/2013 u pogledu sekuritizacije;

(d) izvršenje opcije kupnje transakcije u određenom trenutku („vremenska opcija kupnje”) ako je razdoblje koje se mjeri od datuma zaključenja transakcije jednako ponderiranom prosječnom trajanju početnog referentnog portfelja na datum zaključenja transakcije ili dulje od njega;

(e) korištenje opcije kupnje s ugrađenim otkupom kako je određeno u članku 242. točki (1) Uredbe (EU) br. 575/2013;

(f) u slučaju nematerijalne kreditne zaštite, ulagatelj se više ne smatra prihvatljivim pružateljem zaštite u skladu sa zahtjevima utvrđenim u stavku 8.

U dokumentaciji o transakciji navodi se jesu li prava kupnje iz točaka (d) i (e) uključena u predmetnu transakciju i kako su ta prava kupnje strukturirana.

Za potrebe točke (d), vremenski definirana opcija kupnje nije strukturirana tako da se izbjegne raspoređivanje gubitaka na pozicije kreditnog poboljšanja ili druge pozicije ulagatelja i nije ni na koji drugi način strukturirana radi kreditnog poboljšanja.

Ako se izvrši vremenska opcija kupnje, inicijatori obavješćuju nadležna tijela o načinu na koji su zahtjevi iz drugog i trećeg podstavka ispunjeni, uključujući opravdanje korištenja vremenske opcije kupnje i vjerodostojan dokaz da razlog upotrebe vremenske opcije nije pogoršanje kvalitete odnosne imovine.

U slučaju materijalne kreditne zaštite, po raskidu ugovora o kreditnoj zaštiti kolateral se vraća ulagateljima prema redoslijedu nadređenosti tranši, podložno odredbama mjerodavnih zakona o nesolventnosti, kako se primjenjuju na inicijatora.

6. Ulagatelji ne smiju raskinuti transakciju prije njezina predviđenog dospijeća iz bilo kojeg razloga osim zbog neplaćanja premije kreditne zaštite ili bilo kojeg drugog bitnog kršenja ugovornih obveza od strane inicijatora.

7 Inicijator se može obvezati na sintetski višak raspona koji je ulagateljima dostupan kao kreditno poboljšanje ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

(a) iznos sintetskog viška raspona koji se inicijator obvezuje upotrijebiti kao kreditno poboljšanje u svakom platnom razdoblju naveden je u dokumentaciji o transakciji i izražen kao fiksni postotak ukupnog preostalog salda portfelja na početku relevantnog razdoblja plaćanja (fiksni sintetski višak raspona);

(b) sintetski višak raspona koji se ne upotrebljava za pokrivanje kreditnih gubitaka nastalih tijekom svakog razdoblja plaćanja vraća se inicijatoru;

(c) za inicijatore koji primjenjuju IRB pristup iz članka 143. Uredbe (EU) br. 575/2013, ukupni godišnji obvezujući iznos ne smije biti veći od jednogodišnjih regulatornih iznosa očekivanih gubitaka za sve odnosne izloženosti za tu godinu, izračunanih u skladu s člankom 158. te uredbe;

(d) za inicijatore koji ne primjenjuju IRB pristup iz članka 143. Uredbe (EU) br. 575/2013, izračun jednogodišnjeg očekivanog gubitka odnosnog portfelja jasno se određuje u dokumentaciji o transakciji;

(e) u dokumentaciji o transakciji navedeni su uvjeti utvrđeni u ovom stavku.

8. Ugovori o kreditnoj zaštiti moraju biti u obliku:

(a) jamstva koje ispunjava zahtjeve utvrđene u dijelu trećem glavi II. poglavlju 4. Uredbe (EU) br. 575/2013, kojim se kreditni rizik prenosi na bilo koji od subjekata navedenih u članku 214. stavku 2. točkama od (a) do (d) Uredbe (EU) br. 575/2013, pod uvjetom da izloženosti prema ulagatelju ispunjavaju uvjete za ponder rizika od 0 % u skladu s dijelom trećim glavom II. poglavljem 2. te uredbe;

(b) jamstva koje ispunjava zahtjeve utvrđene u dijelu trećem glavi II. poglavlju 4. Uredbe (EU) br. 575/2013, na koje se primjenjuje kontrajamstvo bilo kojeg od subjekata iz točke (a) ovog stavka; ili

(c) druge kreditne zaštite koja nije navedena u točkama (a) i (b) ovog stavka u obliku jamstava, kreditnih izvedenica ili kreditnih zapisa koji ispunjavaju zahtjeve utvrđene u članku 249. Uredbe (EU) br. 575/2013, pod uvjetom da su obveze ulagatelja osigurane kolateralom koji ispunjava zahtjeve iz stavaka 9. i 10. ovog članka.

9. Druga kreditna zaštita iz stavka 8. točke (c) mora ispunjavati sljedeće zahtjeve:

(a) pravo inicijatora da upotrebljava kolateral kako bi se ispunile obveze ulagatelja u pogledu plaćanja zaštite izvršivo je, a izvršivost tog prava osigurana je odgovarajućim ugovorima o kolateralu;

(b) izvršivo je pravo ulagatelja da u slučaju izvršenja sekuritizacije ili isplate tranši vrate svaki kolateral koji nije upotrijebljen za plaćanje zaštite;

(c) ako se kolateral ulaže u vrijednosne papire, u dokumentaciji o transakciji navedeni su kriteriji prihvatljivosti i skrbnički aranžman za takve vrijednosne papire.

U dokumentaciji o transakciji navodi se jesu li ulagatelji i dalje izloženi kreditnom riziku inicijatora.

Inicijator mora dobiti mišljenje kvalificiranog pravnog stručnjaka kojim se potvrđuje da je kreditna zaštita provediva u svim relevantnim područjima sudske nadležnosti.

10. Ako se pruža druga kreditna zaštita u skladu sa stavkom 8. točkom (c) ovog članka, inicijator i ulagatelj imaju pravo na visokokvalitetni kolateral koji je jedno od sljedećeg:

(a) kolateral u obliku dužničkih vrijednosnih papira ponderiranih rizikom od 0 % iz dijela trećeg glave II. poglavlja 2. Uredbe (EU) br. 575/2013 koji ispunjavaju sve sljedeće uvjete:

   i. ti dužnički vrijednosni papiri imaju preostalo dospijeće od najviše tri mjeseca, koje nije dulje od preostalog razdoblja do sljedećeg datuma plaćanja;

   ii. ti dužnički vrijednosni papiri mogu se otkupiti za gotovinu u iznosu jednakom preostalom iznosu zaštićene tranše;

   iii. te dužničke vrijednosne papire drži skrbnik koji je neovisan o inicijatoru i ulagateljima;

(b) kolateral u obliku gotovine koju drži kreditna institucija treće strane s 3. ili višim stupnjem kreditne kvalitete, prema rasporedu utvrđenom u članku 136. Uredbe (EU) br. 575/2013.

Odstupajući od prvog podstavka ovog stavka i podložno izričitoj suglasnosti ulagatelja u konačnoj dokumentaciji o transakciji, nakon provedbe dubinske analize u skladu s člankom 5. ove Uredbe, uključujući procjenu relevantne izloženosti kreditnom riziku druge ugovorne strane, samo se inicijator može koristiti visokokvalitetnim kolateralom u obliku gotovine deponirane kod inicijatora ili jednog od njegovih povezanih društava, a ako inicijator ili jedno od njegovih povezanih društava ispunjava najmanje 2. stupanj kreditne kvalitete prema rasporedu utvrđenom u članku 136. Uredbe (EU) br. 575/2013.

Nadležna tijela određena u skladu s člankom 29. stavkom 5. mogu, nakon savjetovanja s EBA-om, dopustiti kolateral u obliku gotovine deponiran kod inicijatora ili jednog od njegovih povezanih društava, ako inicijator ili jedno od njegovih povezanih društava ispunjava barem 3. stupanj kreditne kvalitete i pod uvjetom da se mogu dokumentirati tržišne poteškoće, objektivne prepreke povezane sa stupnjem kreditne kvalitete dodijeljenim državi članici institucije ili značajni potencijalni problemi s koncentracijom u dotičnoj državi članici zbog primjene zahtjeva za barem 2. stupanj kreditne kvalitete iz drugog podstavka.

Ako kreditna institucija treće strane ili inicijator ili jedno od njegovih povezanih društava više ne ispunjava minimalni stupanj kreditne kvalitete, kolateral se u roku od devet mjeseci prenosi na kreditnu instituciju treće strane s 3. ili višim stupnjem kreditne kvalitete ili se kolateral ulaže u vrijednosne papire koji ispunjavaju kriterije iz prvog podstavka točke (a).

Zahtjevi utvrđeni u ovom stavku smatraju se ispunjenima u slučaju ulaganja u kreditne zapise koje izdaje inicijator u skladu s člankom 218. Uredbe (EU) br. 575/2013.

EBA prati primjenu praksi kolateralizacije iz ovog članka, pridajući posebnu pozornost kreditnom riziku druge ugovorne strane i drugim ekonomskim i financijskim rizicima koje snose ulagatelji, a koji proizlaze iz takvih praksi kolateralizacije.

EBA podnosi Komisiji izvješće o svojim nalazima do 10. travnja 2023.

Do 10. listopada 2023. Komisija na temelju izvješća EBA-e podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o primjeni ovog članka, s posebnim naglaskom na rizik od prekomjernog povećanja kreditnog rizika druge ugovorne strane u financijskom sustavu, prema potrebi zajedno sa zakonodavnim prijedlogom za izmjenu ovog članka.”;

11. članak 27. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1., prvi i drugi podstavak zamjenjuju se sljedećim:

„Inicijator i sponzori zajednički obavješćuju ESMA-u pomoću obrasca iz stavka 7. ovog članka ako sekuritizacija ispunjava zahtjeve utvrđene u člancima od 19. do 22., člancima od 23. do 26. ili člancima od 26.a do 26.e („STS obavijest"). U slučaju programa ABCP sponzor je odgovoran za obavješćivanje o tom programu te, u okviru tog programa, za to da su transakcije ABCP usklađene s člankom 24. U slučaju sintetske sekuritizacije, samo je inicijator odgovoran za obavijest.

STS obavijest uključuje objašnjenje inicijatora i sponzora o tome kako je postignuta usklađenost sa STS kriterijima utvrđenim u člancima od 20. do 22. ili člancima od 24. do 26. ili člancima od 26.b do 26.e.";

(b) stavak 2. mijenja se kako slijedi:

i. u prvom podstavku prva rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„Inicijator, sponzor ili SSPN smiju se služiti uslugama treće strane koja je u skladu s člankom 28. ovlaštena procijeniti usklađenosti sekuritizacije s člancima od 19. do 22., člancima od 23. do 26. ili člancima od 26.a do 26.e.";

ii. u drugom podstavku prva rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„Kada se inicijator, sponzor ili SSPN koriste uslugama treće strane koja je u skladu s člankom 28. ovlaštena procijeniti usklađenost sekuritizacije s člancima od 19. do 22., člancima od 23. do 26. ili člancima od 26.a do 26.e, STS obavijest obuhvaća izjavu da je usklađenost s STS kriterijima potvrdila ta ovlaštena treća strana.";

(c) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Inicijator i, ako je primjenjivo, sponzor, odmah obavješćuju ESMA-u i informiraju svoje nadležno tijelo ako sekuritizacija više ne ispunjava zahtjeve utvrđene u člancima od 19. do 22., člancima od 23. do 26. ili člancima od 26.a do 26.e";

(d) u stavku 5. prva se rečenica zamjenjuje sljedećom:

„ESMA na svojim službenim internetskim stranicama navodi popis svih sekuritizacija za koje su je inicijatori i sponzori obavijestili da ispunjavaju zahtjeve utvrđene u člancima od 19. do 22., člancima od 23. do 26. ili člancima od 26.a do 26.e.";

(e) u stavku 6. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„ESMA dostavlja Komisiji navedene nacrte regulatornih tehničkih standarda do 10. listopada 2021.";

(f) u stavku 7. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„ESMA dostavlja Komisiji navedene nacrte provedbenih tehničkih standarda do 10. listopada 2021.";

12. u članku 28. stavku 1. prva rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„1. Nadležno tijelo ovlašćuje treću stranu iz članka 27. stavka 2. za procjenu usklađenosti sekuritizacija sa STS kriterijima navedenim u člancima od 19. do 22., člancima od 23. do 26. ili člancima od 26.a do 26.e.";

13. u članku 29. stavku 5. druga rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„Države članice do 10. listopada 2021. obavješćuju Komisiju i ESMA-u o imenovanju nadležnih tijela u skladu s ovim stavkom. Do imenovanja nadležnog tijela za nadzor usklađenosti sa zahtjevima utvrđenim u člancima od 26.a do 26.e, nadležno tijelo imenovano za nadzor usklađenosti sa zahtjevima utvrđenim u člancima od 18. do 27., koje je primjenjivo 8. travnja 2021., također nadzire usklađenost sa zahtjevima utvrđenim u člancima od 26.a do 26e.";

14. u članku 30. stavak 2. mijenja se kako slijedi:

(a) točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) procese i mehanizme za kontinuirano ispravno mjerenje i zadržavanje znatnog neto ekonomskog udjela u skladu s člankom 6. stavkom 1. te za prikupljanje i pravodobno objavljivanje svih informacija koje je potrebno staviti na raspolaganje u skladu s člankom 7.”;

(b) umeće se sljedeća točka:

„(aa) za izloženosti koje nisu dio sekuritizacije neprihodujućih izloženosti:

i. kriterije za odobravanje kredita koji se primjenjuju na prihodujuće izloženosti u skladu s člankom 9.;

ii. pouzdane standarde pri odabiru i određivanju cijene koji se primjenjuju na odnosne izloženosti koje su neprihodujuće izloženosti iz članka 9. stavka 1. drugog podstavka;”;

(c) dodaju se sljedeće točke:

„(d) za sekuritizacije neprihodujućih izloženosti, procese i mehanizme kojima se osigurava usklađenost s člankom 9. stavkom 1. i sprečava zlouporaba odstupanja navedenog u članku 9. stavku 1. drugom podstavku;

(e) za STS bilančne sekuritizacije, procese i mehanizme za osiguravanje usklađenosti s člancima od 26.b do 26. e.”;

15. članak 31. zamjenjuje se sljedećim:

„*Članak 31.*

Makrobonitetni nadzor tržišta sekuritizacije

1. ESRB je u granicama svojih ovlasti odgovoran za makrobonitetni nadzor tržišta sekuritizacije Unije.

2. ESRB stalno prati razvoj događaja na tržištima sekuritizacije kako bi doprinio sprečavanju ili smanjivanju sistemskih rizika za financijsku stabilnost u Uniji koji proizlaze iz kretanja unutar financijskog sustava i vodeći računa o makroekonomskim kretanjima, a kako bi se izbjegla razdoblja rasprostranjenih financijskih poteškoća. Ako to ESRB smatra potrebnim, a barem svake tri godine, ESRB u suradnji s EBA-om objavljuje izvješće o utjecaju tržišta sekuritizacije na financijsku stabilnost kako bi se istaknuli rizici za financijsku stabilnost.

3. Ne dovodeći u pitanje stavak 2. ovog članka i izvješće iz članka 44., ESRB u bliskoj suradnji s europskim nadzornim tijelima do 31. prosinca 2022. objavljuje izvješće u kojem analizira učinak uvođenja STS bilančnih sekuritizacija na financijsku stabilnost i potencijalne sistemske rizike, kao što su rizici koji nastaju koncentracijom i međusobnom povezanošću nejavnih prodavatelja kreditne zaštite.

U izvješću ESRB-a iz prvog podstavka uzimaju se u obzir posebne značajke sintetske sekuritizacije, konkretno njezin tipično nestandardni i privatni karakter na financijskim tržištima te se ispituje je li tretman STS bilančne sekuritizacije pogodan za opće smanjenje rizika u financijskom sustavu i za bolje financiranje realnog gospodarstva.

ESRB se u pripremi tog izvješća koristi različitim relevantnim izvorima podataka, kao što su:

(a) podaci koje su u skladu s člankom 7. stavkom 1. prikupila nadležna tijela;

(b) rezultati preispitivanja koja su u skladu s člankom 30. stavkom 2. provela nadležna tijela; te

(c) podaci pohranjeni u repozitorijima podataka o sekuritizaciji u skladu s člankom 10.

4. U skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1092/2010., ESRB dostavlja upozorenja i, prema potrebi, izdaje preporuke za korektivne mjere kao odgovor na rizike iz stavaka 2. i 3. ovog članka, među ostalim u vezi s prikladnosti modificiranja razina zadržavanja rizika ili poduzimanjem drugih makrobonitetnih mjera.

U roku od tri mjeseca od datuma slanja preporuke, adresat preporuke, u skladu s člankom 17. Uredbe (EU) br. 1092/2010, obavješćuje Europski parlament, Vijeće, Komisiju i ESRB o mjerama poduzetima kao odgovor na preporuku te pruža odgovarajuće obrazloženje za eventualno nepoduzimanje mjera.";

16. članak 32. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. točka (e) zamjenjuje se sljedećim:

„(e) „sekuritizacija ima oznaku STS, a inicijator, sponzor ili SSPN te sekuritizacije nije ispunio zahtjeve određene u člancima od 19. do 22., člancima od 23. do 26 ili člancima od 26.a do 26.e.";

(b) stavak 2. mijenja se kako slijedi:

i. točka (d) zamjenjuje se sljedećim:

„(d) u slučaju povrede iz ovog članka stavka 1. prvog podstavka točke (e) ili (f), privremene zabrane obavješćivanja, za inicijatora i sponzora, na temelju članka 27. stavka 1. da sekuritizacija ispunjava zahtjeve utvrđene u člancima od 19. do 22., člancima od 23. do 26. ili člancima od 26.a do 26.e.";

ii. točka (h) zamjenjuje se sljedećim:

„(h) u slučaju povrede iz ovog članka stavka 1. prvog podstavka točke (h), privremenog povlačenja odobrenja iz članka 28. trećim stranama koje su ovlaštene za procjenu usklađenosti sekuritizacije s člancima od 19. do 22., člancima od 23. do 26. ili člancima od 26.a do 26.e.";

17. umeće se sljedeći članak:

„*Članak 43.a*

Prijelazne odredbe za STS bilančne sekuritizacije

1. Za sintetske sekuritizacije za koje je ugovor o kreditnoj zaštiti stupio na snagu prije 9. travnja 2021., inicijatori i SSPN-i mogu upotrijebiti oznaku „STS" ili „jednostavno, transparentno i standardizirano", ili oznaku koja se izravno ili neizravno odnosi na te pojmove, samo ako su ispunjeni zahtjevi utvrđeni u članku 18. i uvjeti utvrđeni u stavku 3. ovog članka u trenutku obavijesti iz članka 27. stavka 1.

2. Do datuma primjene regulatornih tehničkih standarda iz članka 27. stavka 6., inicijatori za potrebe obveze utvrđene u članku 27. stavka 1. ESMA-i stavljaju na raspolaganje potrebne informacije u pisanom obliku.

3. Sekuritizacije čije su početne sekuritizacijske pozicije stvorene prije 9. travnja 2021. smatraju se STS sekuritizacijama pod uvjetom da:

(a) u trenutku stvaranja početnih sekuritizacijskih pozicija ispunjavaju zahtjeve utvrđene u članku 26.b stavcima od 1. do 5., od 7. do 9. te 11. i 12., članku 26.c stavcima od 1. do 3. te u članku 26.e stavku 1., stavku 2. prvom podstavku, stavku 3. trećem i četvrtom podstavku i stavcima od 6. do 9.; te

(b) od trenutka obavješćivanja u skladu s člankom 27. stavkom 1. ispunjavaju zahtjeve utvrđene u članku 26.b stavcima 6. i 10., članku 26.c stavku 2. i stavcima od 4. do 10., članku 26.d stavcima od 1. do 5. te članku 26.e stavku 2. od drugog do sedmog podstavka, stavku 3. prvom, drugom i petom podstavku i stavcima 4. i 5.;

4. Za potrebe stavka 3. točke (b) ovog članka primjenjuje se sljedeće:

(a) u članku 26.d stavku 2. smatra se da izraz „prije zaključenja transakcije" znači „prije obavješćivanja u skladu s člankom 27. stavkom 1.";

(b) u članku 26.d stavku 3. smatra se da izraz „prije određivanja cijene sekuritizacije" znači „prije obavješćivanja u skladu s člankom 27. stavkom 1.";

(c) u članku 26.d stavku 5.:

i. smatra se da izraz „prije određivanja cijene" u drugoj rečenici znači „prije obavješćivanja u skladu s člankom 27. stavkom 1.";

ii. smatra se da izraz „prije određivanja cijene barem u obliku nacrta ili početnom obliku" u trećoj rečenici znači „prije obavješćivanja u skladu s člankom 27. stavkom 1.";

iii. ne primjenjuje se zahtjev naveden u četvrtoj rečenici;

iv. kod upućivanja na usklađenost s člankom 7. smatra se da se članak 7. primjenjuje na te sekuritizacije ne dovodeći u pitanje članak 43. stavak 1.";

18. članak 44. mijenja se kako slijedi:

(a) u prvom stavku dodaje se sljedeća točka:

„(e) zemljopisnoj lokaciji SSPN-ova.";

(b) dodaje se sljedeći stavak:

„Na temelju informacija koje joj se u skladu s točkom (e) pružaju svake tri godine, Komisija pruža ocjenu razloga odabira lokacije, uključujući, podložno postojanju i dostupnosti podataka, u kojoj mjeri postojanje povoljnog poreznog i regulatornog režima ima ključnu ulogu.";

19. članak 45. briše se;

20. umeće se sljedeći članak:

„Članak 45.a

Razvoj okvira za održivu sekuritizaciju

1. Do 1. studenoga 2021. EBA u bliskoj suradnji s ESMA-om i EIOPA-om objavljuje izvješće o razvoju posebnog okvira za održivu sekuritizaciju u svrhu uključivanja zahtjeva za transparentnosti povezanih s održivošću u ovu Uredbu. U tom se izvješću posebice ocjenjuju:

(a) provedba razmjernih zahtjeva za objavljivanjem i dubinskom analizom u pogledu potencijalnih pozitivnih i štetnih učinaka imovine financirane odnosnim izloženostima na čimbenike održivosti;

(b) sadržaj, metodologije i prikaz informacija u pogledu čimbenika održivosti u vezi s pozitivnim i štetnim učincima na okoliš te na socijalna pitanja i pitanja upravljanja;

(c) kako uspostaviti poseban okvir za održivu sekuritizaciju koji odražava ili se oslanja na financijske proizvode obuhvaćene člancima 8. i 9. Uredbe (EU) 2019/2088 i, prema potrebi, uzima u obzir Uredbu (EU) 2020/852 Europskog parlamenta i Vijeća *;

(d) mogući učinci okvira za održivu sekuritizaciju na financijsku stabilnost, povećanje sekuritizacijskog tržišta Unije i kreditni kapacitet banaka.

2. Pri sastavljanju izvješća iz stavka 1. ovog članka EBA prema potrebi odražava ili se oslanja na zahtjeve u pogledu transparentnosti utvrđene u člancima 3., 4., 7., 8. i 9. Uredbe (EU) 2019/2088 te traži informacije od Europske agencije za okoliš i Zajedničkog istraživačkog centra Europske komisije.

3. U vezi s izvješćem o preispitivanju iz članka 46., Komisija na temelju izvješća EBA-e iz stavka 1. ovog članka podnosi Europskom parlamentu i Vijeću izvješće o uspostavi posebnog okvira za održivu sekuritizaciju. Izvješću Komisije prema potrebi se prilaže zakonodavni prijedlog.

---

* Uredba (EU) br. 2020/852 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. lipnja 2020. o uspostavi okvira za olakšavanje održivih ulaganja i izmjeni Uredbe (EU) 2019/2088 (SL L 198, 22.6.2020., str. 13.).";

21. u članku 46. drugi stavak mijenja se kako slijedi:

(a) točka (f) zamjenjuje se sljedećim:

„(f) provedba zahtjeva utvrđenih u članku 22. stavku 4. i članku 26.d stavku 4. i je li ih moguće proširiti na sekuritizacije čije odnosne izloženosti nisu stambeni krediti ili krediti za kupnju automobila ili leasing automobila, s ciljem uključivanja okolišnih, društvenih i upravljačkih kriterija;";

(b) dodaje se sljedeća točka:

„i. mogućnost dodatnih zahtjeva u pogledu standardizacije i objavljivanja s obzirom na razvoj tržišnih praksi, konkretno upotrebom obrazaca, i za tradicionalne i za sintetske sekuritizacije, među ostalim za nestandardizirane privatne sekuritizacije za koje nije potrebno sastaviti prospekt u skladu s Uredbom (EU) 2017/1129 Europskog parlamenta i Vijeća *.

* Uredba (EU) 2017/1129 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o prospektu koji je potrebno objaviti prilikom javne ponude vrijednosnih papira ili prilikom uvrštavanja za trgovanje na uređenom tržištu te stavljanju izvan snage Direktive 2003/71/EZ (SL L 168, 30.6.2017., str. 12.).".

Članak 2.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu trećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 31. ožujka 2021.

Za Europski parlament	*Za Vijeće*
Predsjednik	*Predsjednica*
D. M. SASSOLI	A.P. ZACARIAS